

Resolució 421/2022, de 26 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 373/2022

Administració reclamada: Institut Barcelona Esports. Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Quanties abonades pels clubs per l'ús de les instal·lacions esportives municipals.

Sentit de la Resolució: Finalització per desistiment

Resum: La persona reclamant no ha esmenat la reclamació, previs requeriments de la GAIP i, consegüentment, de conformitat amb els articles 68 LPACAP i 30 RGAIP, se la té per desistida del procediment i correspon finalitzar-lo.

Paraules clau: Ajuntament. Requisits de la sol·licitud. Sol·licitud prèvia d'informació. Esmena. Desistiment.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 20 d'abril de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 373/2022, presentada contra l'Institut Barcelona Esports (IBE), de l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 22 de febrer de 2022, segons exposa la persona reclamant a l'escrit dirigit a la GAIP, hauria presentat una sol·licitud d'informació a l'Ajuntament de Barcelona en la que hauria demanat quatre punts d'informació dels quals només transcriu els següents: "1. Quanties abonades des de l'any 2014 pels clubs d'atletisme de la Ciutat de Barcelona (Agrupació Atlètica de Catalunya, Barcelona Atletisme, C. A. Canaletes-Sant Martí, C. A. Nou Barri i F.C. Barcelona) en concepte d'utilització per a la pràctica esportiva de les pistes municipals d'atletisme, Can Dragó, CEM la Marbella, Estadi Joan Serrahima i Pau Negre. De manera anual i indicant per separat quants usuaris menors i majors de 18 anys tenien accés a la instal·lació. 2. Quanties abonades des de l'any 2014 pels clubs d'atletisme de la Ciutat de Barcelona (Agrupació Atlètica de Catalunya, Barcelona Atletisme, C. A. Canaletes-Sant Martí, C. A. Nou Barris i F.C. Barcelona) en concepte de lloguer de les pistes municipals d'atletisme, Can Dragó, CEM la Marbella i Estadi Joan Serrahima per

organitzar competicions d'atletisme. Amb indicació de la data i l'import per a cada una de les competicions”.

3. El 24 de març de 2022 l'IBE donaria resposta a la sol·licitud anterior i li hauria facilitat diverses dades sol·licitades.
4. La Reclamació presentada el 20 d'abril de 2022 indica que part de la informació lliurada no s'ajusta a la sol·licitud inicial: “Faig constar que, en els punts 1 i 2 de la meva sol·licitud, en cap cas s'associa la informació amb l'aplicació de la mesura de govern, aquest fet només es fa constar en el punt 3 de la sol·licitud. Precisament es demana informació des del 2014 per poder veure els canvis que s'han produït des de l'aplicació d'aquesta mesura. Així doncs, i veient que la informació proporcionada es facilita per cursos i no per anys, considero que manca lliurar: 1. Les quanties abonades i el nombre d'usuaris en les 3 pistes d'atletisme dels cursos 2013-2014 i 2014-2015. 2. Les quanties abonades i el nombre d'usuaris de l'estadi Joan Serrahima dels cursos 2018-2019, 2019-2020 i 2020-2021. D'altra banda, en la resolució de l'IBE, es diu: No disposem d'informació diferenciada respecte entrenaments i organització de competicions. Per tant, s'ha proporcionat de manera agregada la informació sol·licitada en els punts 1 i 2. Les quanties a abonar a les instal·lacions esportives públiques per al seu ús estan regulades per normativa municipal i publicades al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona (BOPB). Com a exemple, adjunto enllaç de la normativa actual vigent.
<https://bop.diba.cat/anunci/3165197/aprovacio-dels-preus-publics-per-a-l-any-2022-i-successius-pels-serveis-dels-equipaments-dels-districtes-i-les-instal-lacions-esportives-municipals-ajuntament-de-barcelona> En aquesta normativa es diferencia plenament els preus públics per ús de la instal·lació per a competicions esportives a banda dels abonaments de temporada. Com a mínim en el cas del Complex Municipal de la Mar Bella, els gestors de la pista emeten factures separades per al lloguer de l'espai per a ús de competicions. Entenc doncs que es tracta de preus públics de serveis públics diferenciats i en aquest cas demano de nou aquesta informació desglossada. Precisament una de les motivacions d'aquesta SAIP és la de comprovar si els clubs usuaris de les pistes atlètiques municipals de la ciutat de Barcelona tenen les mateixes condicions en el seu ús públic. Si en el cas de les instal·lacions Joan Serrahima i Can Dragó no existeixen factures perquè no s'ha cobrat res, doncs cal que així s'especifiqui i que, en cas de si existir dites factures en qualsevol de les 3 pistes, que es proporcionin les dates i xifres abonades per a cada competició com es va sol·licitar. Finalment, en relació a l'apartat 4 de la meva sol·licitud, l'IBE comunica el següent: 3. Els gestors de les instal·lacions esportives municipals no signen acords/convenis amb les entitats usuàries, sinó contractes anuals de lloguer d'espais que no disposa l'IBE. 4. No existeix cap conveni signat entre l'Ajuntament de Barcelona o l'Institut Barcelona esports i els clubs d'atletisme per a la utilització de les

pistes d'atletisme municipals. (...) Com ja he comentat, la motivació d'aquesta SAIP és la de poder comprovar diferències en les condicions d'ús dels diferents clubs d'atletisme de la Ciutat de Barcelona en les instal·lacions esportives. L'IBE ens remet als plecs de condicions tècniques però no aporta la informació substancial que pugui demostrar que el tracte és diferent com és el que es desprèn del punt 4 de la sol·licitud. Per tant, demano també que se'm faciliti el ple de condicions tècniques d'us de les instal·lacions per part dels clubs d'atletisme de la Ciutat de Barcelona”.

5. El 27 d'abril de 2022 la GAIP requereix l'esmena de la Reclamació, als efectes de què la persona reclamant aporti còpia de la sol·licitud i de la resolució municipal. El requeriment d'esmena invoca l'article 68 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú, i informa que si no és atès en el termini de 10 dies es donarà per desistida la Reclamació. Transcorregut àmpliament aquest termini no consta a la GAIP que la persona reclamant hagi aportat la documentació requerida.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona

jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Desistiment

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que les reclamacions davant la GAIP han de tenir per objecte resolucions administratives en matèria d'accés a la informació pública. Per tant, és requisit per a poder accedir a la via de garantia de la GAIP que, prèviament, s'hagi sol·licitat a l'Administració l'accés a una informació i aquesta l'hagi desatès, i conseqüència d'això és també que la reclamació no pot tenir un altre subjecte que aquell que va formular la sol·licitud d'accés prèvia. En el mateix sentit, l'article 30 RGAIP disposa que estan legitimades per a formular reclamacions les persones a les que se'ls hi ha denegat total o parcialment l'accés a informació, la qual cosa pressuposa que li han dirigit una sol·licitud prèvia.

La Comissió ha requerit a la persona reclamant que aportés còpia de la sol·licitud d'accés a informació pública i la seva resolució, si és el cas, ha transcorregut el termini per a esmenar-la i no s'ha obtingut la documentació requerida per a poder admetre a tràmit la reclamació.

D'acord amb l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP), que preveu que quan una sol·licitud d'inici de procediment administratiu no compleixi amb els requisits es notificarà a la persona que ha impulsat el procediment per tal que l'esmeni dins del termini de deu dies, i atès que no ho ha fet dins del termini indicat, es té per desistida a la persona reclamant i procedeix posar fi al procediment amb una resolució que així ho estableixi.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 26 de maig de 2022, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 373/2022 per desistiment atès que la persona reclamant no ha aportat la documentació requerida per esmenar la documentació inicialment aportada i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.